

kan godt erkjende, at han er nødt til at tage Hensyn til de Erklæringer, han faar fra sine nærmeste Undergivne.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

1) Indstilling under Nr. 5 af Udvalget:

(Bet. Nr. 13). Andragende fra Baron S. C. Udelær af Frederiksberg om, at der maa blive ham tillagt et aarligt Beløb af den i sin Tid til Statskassen hjemfaldne Adelske Fideikommisskapital, henvises til Finansministerens og Justitsministerens Underjøgelse.

vedtoges enstemmig med 61 St.

2) Indstilling i Tillægsbetænkningen af Udvalget:

Andragende fra forhenværende Underkorporal Wilhelm Hansen i Kjøbenhavn angaaende Invalideunderstøttelse henvises til Finansministeren.

vedtoges enstemmig med 56 St.

Derefter fattes under Forhandling Indstillingen under Nr. 3 vedrørende Indenrigsministeren.

**Ordføreren** (Th. Nielsen): Der er kun en Indstilling, der vedrører Indenrigsministeren, men der er tillige under Andragende Nr. 1 gjort et Par Bemærkninger, og det ærede Thing vil se, at Flertallet og Mindretallet ikke have været ganske enige om Opfattelsen af dette Andragende. Man er vel naturligvis enig om at erkjende den nævnte Ansøgers Fortjeneste af Fernbaneudviklingen her i Landet; at han har havt store Tab, er jo en Kjendsgjerning, og at dette er en Følge af uheldige Konjunkturer og Tidsomstændigheder, tror jeg heller ikke bestrides. Flertallet har imidlertid ment, at det for Følgernes Skyld vilde være betænkeligt at gjøre en Indstilling om det, da det kunde give Anledning til, at mange med Staten kontraherende Parter, der, om end ikke i samme Grad, saa dog havde lidt Tab ved deres Afforder paa Grund af uheldige Tider, derefter kunde mene sig berettigede til at fremkomme med Andragender om Erstatning af Statskassen. Mindretallet har derimod ment, at man kunde gaa ligesaa vidt overfor den nævnte ærede Medborger, Baron Gedalia, som man gjorde ligeoverfor en af hans Kolleger, nemlig Justitsraad Møller, der tilfattede hele sin Formue, nemlig cirka 6—700,000 Kr. ved Kompagnifabet om Bygningen af disse Bæner; man gav ham en aarlig Understøttelse af 1,000 Kr. Mindretallet har ment, at man kunde gjøre noget lignende her, men da dette Andragende ikke gaar ud derpaa, men paa noget Andet,

nemlig en stor Sum een Gang for alle, har Udvalget været enigt i den Opfattelse, at der ikke skulde gjøres nogen Indstilling. Jeg tror dermed nogenlunde korrekt at have fremsat baade Flertallets og Mindretallets Betragtning, men da der ikke foreligger nogen Indstilling, kan der efter Sædvane ikke her føres nogen Diskussion om dette Andragende.

Andragendet under Nr. 9, hvortil slutter sig Indstillingen Nr. 3, foreslaaes af Mindretallet henvis til Indenrigsministeren, hvorimod Flertallet kun foretager en Henvisning til Udtalelsen i den sidst afgivne Betænkning om Andragendet Nr. 11. I den nævnte Betænkning under Nr. 11 siges det, at ligeoverfor den bestaaende Lovgivning finder man i det foreliggende Tilfælde ikke nogen streng Grund til at gjøre nogen Indstilling, men tager dog Anledning deraf til at henstille til Indenrigsministeren at tage under Overveielſe, om ikke Loven af 29de December 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene trænger til en Forandring. Denne Bemærkning var jo foranlediget ved en Ansøgning fra Odense Amtsråd om at faae Erstatning for de haavte Udgifter i Anledning af den ondartede Lungesygge, der har været tilstede i Odense Amt forrige Sommer. Flertallet har ikke ment at kunne gaa ind paa at give nogen Erstatning eller foreslaa nogen Erstatning til nævnte Kjøbmand Nissen i Holbæk. Han har allerede tidligere, nemlig under 18de Januar dette Aar, indgivet et Andragende til Indenrigsministeriet, i hvilket han anholder om, at han maa faae Erstatning først i Anledning af det store Mælketab, han har lidt, ved at han i Tiden fra 20de December 1880 til den 20de Februar d. A. ikke har havt noget Mælkeudbytte, da det var ham forbudt at holde Mælkevæg i den Tid, for det Andet derved, at han gik tabt af de Indtægter, han havde af sin Bærme fra Brænderiet. Tabet af Mælkeudbyttet anslaaer han selv til 1,008 Kr. og siger, at han er istand til at kunne specificere, at det forholder sig saaledes, af sit Mælkevirregnskab. Tabet, han har havt ved Bærmen, anslaaer han til 32 Kr. pr. Dag, og faar som Følge deraf ud, at han herpaa har tabt ialt 1600 Kr. Desuden har han havt Tab ved, at der blev bortført en Del Læs Galm, hvilket han anslaaer til 160 Kr. og endelig har han ved Rensning af Stalden havt et Tab af 280 Kr. Den høitærede Minister har svaret paa dette Andragende, med Hensyn til sammes Post 3 om Udgiften paa Tabet af Galmen saaledes, at han har faaet Erstatning for denne, dog ikke i det Omfang, han selv har ventet, idet man han anslaaet Galmen til den halve Værdi, saa han har faaet en Erstatning af 80 Kr. Med Hensyn til Nr. 4 er han isølge Lov af 29de Decbr. 1857 ligefrem henvis til at søge Gieren af de paagjældende Dyr; Stalden var nemlig udleiet. Ifølge Lovens § 13 er Leieren af de paagjældende Dyr den, der skal